

[Økonomiministeren]

stigningen i arbejdsløsheden har fundet sted, og i øjeblikket er der en stigning i beskæftigelsen, på trods af at den offentlige sektor ikke mere aftager den tilgang, der er på arbejdsmarkedet; men 20.000 til 25.000, som er tilgangen til arbejdsmarkedet, er også kommet ind i den private sektor som beskæftigede. Jeg ved ikke, om hr. Kaj Poulsen ikke mener, at det er et skridt i den rigtige retning. Det mener regeringen i hvert fald.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg skal ikke blande mig meget i debatten, men blot henlede opmærksomheden på, at det venstreorienterede uafhængige franske blad *Le Monde* lørdag har en artikel, der ganske siger det samme, som arbejdsministeren lige har sagt, og jeg tror ikke, man kan sige, at det blad er underkøbt hverken af regeringen eller vores venner på børsen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det tror jeg heller ikke at Politisk Ugebrev fra Management er, og dér kan man også læse noget om, hvordan danske økonomer vurderer fremtiden. Jeg skal give økonomiministeren ret i, at man har fået sat underskuddet ned på de indenlandske budgetter, men hvad er det, der er sket, og hvad er udsigterne for budgetterne i fremtiden på baggrund af den politik? Hvilken virkning får det andre steder, når man får formindsket arbejdsløsheden? Vi har haft et stigende forbrug; det giver mere beskæftigelse. Ja, det er rigtigt, men hvad er baggrunden for det stigende forbrug? Er det produktion? Nej, det er det ikke. Hvad er baggrunden så? Det er en øget lånoptagelse, hvor det hele skal være frit, liberalt og dejligt, et område, hvor regeringen ikke har ønsket at gribe ind. I stedet for ønsker man at ramme de dårligst stillede i det danske samfund, og det er baggrunden for, at fremtidsudsigterne ikke er særlig morsomme, heller ikke på de budgetter, som økonomiministeren her praler lidt af.

De sidste tal, vi har fået om underskuddet i 1984, viser, at underskuddet på de indenlandske budgetter vil falde med 5 mia kr., på trods af at folketinget i denne uge – eller var det i sidste uge – vedtog et forslag, som sminket gav et lavere underskud på statsbudgettet på 6 mia, og det vil sige, at der i reelle

kroner og øre, hvis man tager sminken fra, er et stigende underskud på de danske statsfinansieringer i 1984 efter regeringens egne udsagn. Så hvis vi tager sminken fra, grinet fra osv., når regeringen taler økonomisk politik, tror jeg, vi er ved at være nede på jorden, og så er jeg sikker på, at regeringen også vil begynde at tænke på fremtiden og på, hvordan man klarer de problemer.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Det er ved at udvikle sig til en hel økonomisk debat. Det er nok lidt langt fra lovforslagets egentlige indhold. Men jeg synes, at de bemærkninger, hr. Kaj Poulsen kom med, er temmelig groteske. Hr. Kaj Poulsen ved, at der er sket en betydelig stigning i industrieksporten. Hr. Kaj Poulsen ved, der er sket en betydelig stigning i beskæftigelsen. Hr. Kaj Poulsen ved, der er sket et vældigt fald i omkostningerne her i landet, i prisstigningerne. De er halveret i forhold til den tid, da den socialdemokratiske regering havde magten. Hvem har fordel af, at prisstigningerne bliver mindre? Det har alle befolkningsgrupper med de laveste indtægter i landet. Det er dem, der rammes hårdest, når vi har en inflatorisk politik, og derfor er den politik, som regeringen fører, i sit indhold og i sin tendens mere socialt præget end den politik, som den tidligere regering førte. Det vil jeg gerne understrege.

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at vi ved førstebehandlingen gav adgang til mere principielle bemærkninger under dette lovforslags behandling. Det er også blevet fulgt op i udvalgets behandling og betænkningssafgivelse. På den baggrund finder jeg det også rimeligt i dag at give adgang til lidt mere principielle bemærkninger ved andenbehandlingen af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Når man ikke er økonom og uddannet på dette område, men læser rapporter fra økonomiske vismænd, budgetdepartement osv., er det klart, at man må få en dyb mistillid til dem, der kommer med prognoser og forudser, hvor meget arbejdsløsheden, betalingsbalanceunderskuddet osv. skal reduceres. Man